

[Lykketoft]

ved navn – og siger, at der er noget, vi har glemt, og at der nok stadig væk er nogle huller. Dertil vil jeg sige, at jeg synes, de pågældende, hvis der kan påvises konkrete huller, skulle melde sig nu, hvis de er så interesserede i samfundets rimelige indretning, således at vi kan få det behandlet i udvalget, inden disse forslag gøres færdige.

Men på den anden side tror jeg også, det er vigtigt at gøre sig én ganske bestemt grundlæggende ting klar i diskussionen om skatteflugt, og jeg tror, det er det, der forvirrer nogle af dem, der prøver med i billedet, ind i disse meget komplicerede spørgsmål. Vi kan ikke på dansk grund forhindre, at der er nogle, der snyder. Vi kan ikke med aldrig så megen ekspertise og aldrig så god lovgivning lave noget, der forhindrer enhver form for skatteflugt, medmindre vi er villige til at bygge en Berlinmur rundt om Danmark og kontrollere de udrejsende lige så grundigt, som man gør i DDR. Det hører med i billedet, for vi ved da godt, at en hovedaktionær, som ikke efterlader sig nogen formue, vi kan pantte i, i Danmark, og som ikke under nogen omstændigheder agter at komme tilbage til Danmark for at blive betjent af det danske sygehusvæsen eller besøge sine forældre eller børn eller anden familie, kan tage aktierne i kufferten og sælge dem nede i udlandet. Det kan vi kun gøre noget ved, hvis vi har toldpersonale og politi nok ved grænsen til at se, om der er aktier i kufferten.

Det, vi kan gøre noget ved, er noget andet; det er de mennesker – og det gælder nok om de fleste af de forholdsvis få tilfælde, hvor der er tale om skatteflugt – som har andre økonomiske interesser her, som ikke ønsker direkte at bryde lovene, men som ønsker at kunne vende tilbage hertil, og dem kan vi selvfølgelig ramme, og dem skal vi ramme. Vi burde også kunne ramme de andre, men det har sine praktiske begrænsninger, og der er ikke nogen grund til at pege fingre ad, at man med disse forslag forsøger at lave – mere avanceret og mere grundigt, tror jeg, end noget andet vesteuropæisk land – et værn mod en utiltalende skatteflugt til udlandet.

Hagen Hagensen (KF):

I aftalen om skattereformen indgår, at vi skal modvirke skatteflugt, som det kaldes.

Hovedsigtet er at tilstræbe, at indtægter, der optjenes her i landet, og som har Danmark som kilde, også kommer til beskattning her i landet – for at undgå muligheden for, at man udnytter forskelle mellem landenes skattesytemer.

Regeringen opfylder ved fremsættelsen af de lovforslag, vi i dag behandler, den del af skattereformaftalen.

De foreliggende forslag spreder sig ud over skatteområdet som en bred vifte, men skal ses som en samlet indsats på skatteflugtsområdet. Der er sammenhæng imellem de enkelte forslag, og tilsammen er de udtryk for en bred indsats for at få beskattet her i landet de indtægter, der er optjent her og som sagt har Danmark som kilde. Men det er helt givet, at der må kunne ske ændringer under den behandling af forslagene, som vi skal have, af enkeltheder i selve forslagene.

Det er således, at den hensigtsmæssighed, der er foreslået i disse forslag, ganske nøje må overvejes, afvejes og sammenholdes på den ene side med provenuvirkningerne, der ikke er særlig store, på den anden side med belastningen af skatteforvaltningen, hvis opgaver i forbindelse med skattereformen ikke bliver mindre end hidtil, tværtimod. Indsatsen skal derfor på det område, vi drøfter her i dag, være meningsfyldt, også i henseende til det, der kommer ud af det i provenu. Det er jo ikke sådan, at vi skal have regelsæt for regelsættenes egen skyld – hvor logiske de end kan forekomme – de skal have en praktisk mening.

Jeg vil ikke, som hr. Lykketoft gjorde det, gennemgå alle de forhold, der er omfattet af lovforslagene. De rækker viden om, og det kan da godt være, hr. Lykketoft har ret i, at der er nogle ting, man ikke har fået med, og som man også godt kunne drøfte, men det er da helt givet, at med udgangspunkt i det, der er fremsat her, hindrer vi faktisk, at penge, der er optjent her i landet, ikke kommer til beskattning her, og det gør vi først og fremmest ved at tydeliggøre den bestemmelse i kildeskatteloven, som vi egentlig har ment var i orden, under hensyn til den praksis, der har udviklet sig, således at vi skulle kunne hindre, at man bare ved at opgive sin bolig her i landet også kan undgå skattepligten.

Det er jo således, at skattesystemet ikke skal være lempeligere i de lande, man kommer til, end det, vi har her i landet, for at